

Komandi partur
Komandi tveir partar verða um tveir kendar götumenn.

Jósup, pápi Andrew

Petronella, mamma Andrew

Dídrikur gjørdist einans 18 ára gamal

Andrew í ungum árum

Poulina, seinna kona Jósup

Gamla Ebenezer, sum varð tikið niður í 1963 og flutt inn í Runavíkina, og eitur nú Berøa. Tað var har, at Hervør kom at ganga á møti saman við Andrew, og har gongur hon enn

Eina aðru ferð var eingin døgurðamatur. Tá var ein ketta komin við eini haru, hon hevði tikið og lagt á trappuna. Hetta bjargaði døgurðan hendan dagin.

Andrew andaðist 19. juni 1999.

Søgan um Poulinu: Bíblian hjá Dollanum

Sum ung fór Poulina til Viðareiðis, har hon tænti hjá Jóan Jakku Jacobsen. Har kom hon til umvendilsis.

Hon hevði nógv samband við Mariu hjá Conrad, mamma Jónu og Conrad Joensen og Sigurd Berghamar.

Poul Jóhan greiðir frá, at tað finnist eitt bræv frá Mariu til ommu hansara, sum hevur verið so dýrabart fyri hana, at hon hevði tað í pengapunginum hjá sær til sín doyggjandi dag. Tað var funnið í punginum eftir at omman var deyð.

Poulina kom at kenna sera væl Linu og Daniel J. Danielsen, kallaður Dollin, kendur frá hansara leikluti í Congosøguni og trúboðaravirki í Føroyum. Tey bæði vóru nógv á Viðareiði, helst tí mamma Linu var ættað haðani. Sjálv var Lina fødd og uppvaksin í Leith í Skotlandi.

Lina og Poulina hildu samband sínámillum alt lívið. Tá ið Dollin doyði í 1916, flutti Lina aftur til Skotlands og bleiv gift har. Men tað eru funnin fleiri postkort, sum Lina hevur sent Poulinu úr Skotlandi. Hon doyði í 1937. Lina skrivaði eisini postkort til Poulinu meðan hon var á Finsen hospi-

talinum í Keypmannahavn, har Dollin var innlagdur.

Eisini hevur Poulina átt myndir, sum hava givið íkast til bøkurnar um Dollan, sum vegna sín leiklut í stríðnum móti harðræðinum í Congo kann sigast at hava broytt heimssøguna.

Lina gav Poulinu bibliuna hjá Dollanum. Poul Jóhan greiðir frá:

Eg minnst sera væl, tá omma mín innan Glyvur, Poulina á Hvitanesi, gav mær bókina at eiga, tá ið eg var blaðungur drongur. Hetta var ein Biblia hjá Dollanum, sum omma fekk frá Linu, eftir at hann var deyður. Tað er týðuligt at síggja, at hetta var ein Biblia, sum Dollin hevur brúkt sjálvur, og sum hann eisini hevur talað út frá. Her er eitt ótal av undirstrikingum umframt nakrar viðmerkingar.

Omma, sum var fødd í 1889, var eitt sindur »stolt« av sínum sambandi við Danielsen hjúnunum.

Omma tosaði ofta um Linu og Dollan. Tað skiltist, at hetta hevur verið ein góður kennskapur fyri hana, sum hon var ómetaliga glað fyri. Omma plagdi at leggja dent á, at hon var ikki arbeidsgenta hjá Linu, men eg hugs, at hon plagdi at brúka orðingina »husstandspige«. Hon segði mær, at altíð tá Dollin var burturstaddur, sendi frú Danielsen, sum omma kallaði hana, boð eftir ommu at vera hjá sær. Omma bleiv 91 ára gomul.

Hervør: Mín vitnisburður

Eg kom at ganga í Ebenezer, tá eg møtti Andrew. Har hoyrði eg um eina persónliga frelsu, og at eg mátti persónliga túgva og taka ímóti frelsuni. Eg kann ikki minnst, nær sjálv frelsan er farin fram hjá mær, men trúgvi meiri, at so við og við, sum eg havi hoyrt boðskapin er tað sama hent hjá mær sum hjá Lydiu í Filippi í Ápostlasøguni 16, at hon hoyrði orðið, og Harrin lat upp hjarta hennara fyri orðinum.

Men eg minnst, at tíðliga í tíðini hjá mær í Ebenezer, vóru tað menn, sum spurdi meg persónliga um mína frelsu. Havna Jørgin, Jørgin Danielsen, búsitandi í Vági, var onkuntíð var inni hjá okkum. Hann spurdi meg mangan um frelsuna.

Einaferð kom Axel Jensen, bróður Jens av Reyni, inn á gólvið. Hann hevði verið ørindi í býnum, hann kom bara fyri at spyrja meg um eg var frelst. Hetta var nokk einastu ferð hann var inni á gólvinum.

Petur Háberg spurdi meg eftir eitt møti í Ebenezer, tí hann hevði hildið at hava sæð, at eg græt, meðan tað varð talað.

Einaferð Ismar Joensen í Fuglafirði var og vitjaði hjá okkum, sum hann fleiri ferðir gjørdi, tosaði hann við meg um frelsuna. Eg minnst at vit lögdu okkum á knæ, og hann bað við mær.

Alt hetta trúgvi eg hevur verið við til at leiða meg til eina greiða fatan av frelsuni, sum eg so havi tikið ímóti við trúgv í mínum hjarta.

Eg sá eisini, at ein trúgvandi átti at lata seg doypa upp á sín egna munnliga vitnisburð, sum tað stendur í Rómbrævinum 10,9: »Tí um tú við munninum játtar Jesus sum Harra og trýrt í hjartanum, at Gud reisti Hann upp frá hinum deyðu, so skalt tú verða frelstur.«

Tað gjørdi eg í Gamla Ebenezer í september í 1963. Salurin skuldi takast niður til at geva rúm fyri nýggja Ebenezer. Eg var rædd fyri, at um eg bíðaði til salurin var tikin niður, so varð tað aldri gjørt. So eg tók mína avgerð, at nú skuldi tað verða. Tosaði við Andrew Sloan, Jógvan Skýlindal og Conrad Joensen, sum vóru álitismenn í samkomuni. Og eg var doypst sum tann einasti hetta kvöldið í september í 1963.

Eg havi altíð hildið, at eg var tann seinasta, sum varð doypst í gamla Ebenezer. Eg hugs, at teir fóru undir at taka salin niður longu dagin eftir. Tað var í hvussu er í somu viku. Tað hevur altíð verið fyri mær sum, at lat eg meg ikki doypa tá, so hevði tað gingið long tíð ella aldri verðið.

Hervør endar sína frásøgn við hesum ørindi:

*Takk, á, Gud, at tú frelsti meg,
takk, at eyga títt bar við meg,
takk, at Harran Jesus tú gav,
takk fyri náðinnar djúpa hav.*

Tøkk til Hervør

Hetta var frásøgnin hjá Hervør. Vit hava altíð kenst og verið væl. Visti, at Hervør hevði eina áhugaverda søgu, sum tað var ein sjálvfylgja at fáa uppi lag at fáa skrivaða.

Tað er sera týðningarmikið at fáa slíkar søgur niðurskrivaðar fyri at kunna vísa yngru ættarliðunum, at teirra vælferð er ikki nøkur sjálvfylgja. Vit sum eru heldur yngri hava ilt við at skilja, at lívið kundi vera so trupult, sum Hervør greiðir frá. Men okkara børn skilja tað als ikki. Tey hava kanska ikki so stóran áhuga fyri hesum frásøgnum beint nú, men er tað niðurskrivað, so er tað altíð tøkt.

Hervør skal hava stóra tøkk fyri at hon vildi luta hesa søgu við okkara lesarar. Poul Jóhan hevur eisini stuðla frásøgnini við sínum minnum, og Hanus undir Leitinum, systkinabarn Hervør, hevur eisini verið fúsar at greiða tey ivamál, sum kunnu hava verið. Hetta hevur alt gjørt frásøgnina meira fullfíggaða.